

**אמנה בין ממשלת ישראל
ובין ממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית
למניעת מסי כפל ולמניעת התחמקות ממס לגבי מיסים על הכנסה**

ממשלת ישראל וממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית, ברצותן להתקשר באמנה למניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס לגבי מיסים על הכנסה, הסכימו ביניהן לאמור:

סעיף 1

(1) המיסים המשמשים נושא לאמנה זו הם:

(א) בממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית:

- (1) מס הכנסה (לרבות מס יתר);
- (2) מס החברות;
- (3) מס ריווחי הון.

(להלן - "מס הממלכה המאוחדת");

(ב) בישראל:

- (1) מס הכנסה (לרבות מס ריווחי הון);
- (2) מס החברות;
- (3) היטל ביטחון;
- (4) מס על ריווחים ממכירת קרקעות לפי חוק מס שבח מקרקעין.

(להלן - "המס הישראלי").

(2) כן תחול אמנה זו על כל מיסים זהים או דומים בעיקרם שיוטלו לאחר מכן נוסף על המיסים הקיימים או במקומם.

סעיף 2

(1) באמנה זו יהיו לביטויים הבאים המשמעויות שבצידם, זולת אם משתמעת מן ההקשר משמעות אחרת:

(א) "הממלכה המאוחדת" - משמעותו - בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית;

(ב) "ישראל" משמעותו - שטח הארץ שבו ממשלת ישראל מטילה מיסים;

(ג) "הארץ האחת" ו"הארץ האחרת" משמעותם - הממלכה המאוחדת או ישראל, הכל לפי ההקשר;

(ד) "רשויות המס" משמעותו, כשהמדובר בממלכה המאוחדת, נציבי הכנסות-המדינה או נציגיהם המוסמכים; כשהמדובר בישראל - שר האוצר או נציגו המוסמך; וכשהמדובר בשטח-ארץ שאמנה זו הורחבה לגבי לפי סעיף 22 - הרשות המוסמכת לנהל באותו שטח-ארץ את המיסים שעליהם חלה אמנה זו;

(ה) "מס" משמעותו - מס הממלכה המאוחדת או המס הישראלי, הכל לפי ההקשר;

(ו) "אדם" כולל גוף בני-אדם, מואגד או לא מואגד;

(ז) "חברה" משמעותו - כל גוף מואגד;

(ח) I) "תושב הממלכה המאוחדת" משמעותו - אדם שהוא תושב הממלכה המאוחדת לעניין מס הממלכה המאוחדת ו"תושב ישראל" משמעותו - אדם שהוא תושב ישראל לעניין המס הישראלי, אולם II) מקום שמכוח הוראות פסקת-משנה I) לעיל נמצא שיחיד הוא תושב שתי הארצות, פותרים עניין זה לפי הכללים הבאים:

(אא) רואים אותו כתושב הארץ בה עומד לרשותו בית-קבע. עומד לרשותו בית-קבע בשתי הארצות, רואים אותו כתושב הארץ שיחסיו האישיים והכלכליים אתה הדוקים ביותר (להלן "מרכז האינטרסים החיוניים");

(בב) אם אי אפשר לקבוע את הארץ בה נמצא מרכז האינטרסים החיוניים שלו, או אם אין עומד לרשותו בית-קבע אף באחת משתי הארצות, רואים אותו כתושב הארץ בה הוא נוהג לגור;

(גג) אם הוא נוהג לגור בשתי הארצות או אם אינו נוהג לגור אף באחת מהן, רואים אותו כתושב הארץ שהוא אזרח שלה;

(דד) אם הוא אזרחן של שתי הארצות או אם אינו אזרחן של אף אחת מהן, יפתרו הרשויות המוסמכות את השאלה בהסכמה הדדית;

III) מקום שמכוח הוראות פסקת משנה I) לעיל נמצא שאישיות משפטית היא תושב של שתי הארצות, רואים אותה כתושב הארץ בה נמצא מקום ניהולה הממשי; הוא הדין לגבי שותפויות והתאגדויות שלפי הדינים הלאומיים המסדירים אותן אינן אישיות משפטית;

(ט) "תושב הארץ האחת" ו"תושב הארץ האחרת" משמעותם - אדם שהוא תושב הממלכה המאוחדת ואדם שהוא תושב ישראל, הכל לפי ההקשר;

(ק) "מיזם הממלכה המאוחדת" ו"מיזם ישראלי" - משמעותם, האחד - מיזם תעשייתי או מסחרי המתנהל על ידי תושב הממלכה המאוחדת, והשני - מיזם תעשייתי או מסחרי המתנהל על ידי תושב ישראל, ו"מיזם הארץ האחת" ו"מיזם הארץ האחרת" משמעותם מיזם הממלכה המאוחדת או מיזם ישראלי, הכל לפי ההקשר;

(יא) I) "מפעל-קבע" משמעותו - מקום עסקים קבוע שבו מתנהל עסק המיזם, כולו או בחלקו;

II) מפעל-קבע יכלול במיוחד:

(אא) מקום הנהלה;

(בב) סניף;

(גג) משרד;

(דד) בית-חרושת;

(הה) בית-מלאכה;

(וו) מכרה, מחצבה או מקום אחר להפקת אוצרות טבע;

(זז) אתר בנין או פרויקט לבינוי או הרכבה הקיימים למעלה משנים עשר חדשים.

III) "מפעל-קבע" לא יהיו רואים אותו ככולל:

(אא) השימוש בסידורים אך ורק לצרכי החסנה, הצגה או מסירה של טובין או סחורה השייכים למיזם;

(בב) החזקת מלאי של טובין או סחורה השייכים למיזם אך ורק לצרכי אחסנה, הצגה או מסירה;

(גג) החזקת מלאי של טובין או סחורה השייכים למיזם אך ורק לצורך עיבודם על ידי מיזם אחר;

(דד) החזקת מקום-עסקים קבוע אך ורק לצרכי קניית טובין או סחורה או לצורך איסוף ידיעות בשביל המיזם;

(הה) החזקת מקום-עסקים קבוע אך ורק לצרכי פרסומת, להספקת ידיעות, למחקר מדעי או לפעילות דומה שטיבה הכנה או עזר למען המיזם;

IV) אדם הפועל בארץ האחת בשם מיזם הארץ האחרת - חוץ מסוכן בעל מעמד בלתי-תלוי שחלה עליו פסקה V) - יהיו רואים אותו כמפעל-קבע בארץ הנזכרת לראשונה אם יש לו באותה ארץ סמכות לחתום על חוזים בשם המיזם, והוא נוהג להשתמש בסמכות זו, זולת אם פעילותו מוגבלת לקניית טובין או סחורה בשביל המיזם.

V) מיזם הארץ האחת לא יראו אותו כאילו יש לו מפעל-קבע בארץ האחרת משום זה בלבד שהוא מנהל עסקים באותה ארץ אחרת באמצעות מתווך, עמיל כללי או כל סוכן אחר בעל מעמד בלתי-תלוי, מקום שבני-אדם אלה פועלים במהלך עסקיהם הרגיל.

VI) העובדה שחברה שהיא תושב הארץ האחת שולטת על חברה, או נתונה לשליטתה של חברה, שהיא תושב הארץ האחרת, או מנהלת עסקים באותה ארץ אחרת (אם באמצעות מפעל-קבע ואם בדרך אחרת), לא תהיה מצד עצמה עושה את החברה האחת למפעל קבע של החברה האחרת.

VII) מיזם הארץ האחת יראו אותו כאילו יש לו מפעל-קבע בארץ האחרת אם הוא מנהל עסק של הספקת שירותים באותה ארץ אחרת של מבדרים ציבוריים, הנידונים בסעיף 14.

(יב) "תעבורה בין-לאומית" כולל תעבורה בין מקומות בארץ אחת תוך כדי מסע המשתרע על יותר מארץ אחת.

(2) מקום שלפי אמנה זו פטורה איזו הכנסה ממס או חויבה במס בשיעור מופחת בארץ האחת אם (בכפיפות או שלא בכפיפות לתנאים אחרים) היא חייבת במס בארץ האחרת, ואותה הכנסה חייבת במס בארץ האחרת מתוך זיקה אל סכום ההכנסה הנשלח לארץ האחרת או מתקבל בה, הרי הפטור או ההפחתה שיורשה לפי הסכם זה בארץ הנזכרת ראשונה יחול רק על הסכום שנשלח או נתקבל כאמור.

(3) בהפעלת הוראות אמנה זו על ידי אחד מבעלי האמנה תהא לכל מונח שלא הוגדר אחרת המשמעות שיש לו בדיני הארץ של אותו בעל אמנה הדנים במיסים שמדובר עליהם באמנה זו, זולת אם משתמעת מן ההקשר משמעות אחרת.

סעיף 3

(1) ריווחי התעשייה או המסחר של מיזם הממלכה המאוחדת לא יהיו חייבים במס הישראלי אלא אם המיזם עוסק בסחר או בעסק בישראל באמצעות מפעל-קבע הנמצא שם. אם הוא עוסק בסחר או בעסק כאמור, רשאית ישראל להטיל מס על אותם ריווחים, אולם על אותו חלק מהם בלבד שניתן לייחסו לאותו מפעל-קבע.

(2) ריווחי התעשייה או המסחר של מיזם ישראלי לא יהיו חייבים במס הממלכה המאוחדת אלא אם המיזם עוסק בסחר או בעסק בממלכה המאוחדת באמצעות מפעל-קבע הנמצא שם. אם הוא עוסק בסחר או בעסק כאמור, רשאית הממלכה המאוחדת להטיל מס על אותם ריווחים, אולם על אותו חלק מהם בלבד שניתן לייחסו לאותו מפעל-קבע.

(3) מקום שמיזם הארץ האחת עוסק בסחר או בעסק בארץ האחרת באמצעות מפעל קבע הנמצא שם, ייחסו לאותו מפעל-קבע את ריווחי התעשייה או המסחר שהיה מפיק לפי המצופה מפעולותיו באותה ארץ אחרת אילו היה זה מיזם בלתי תלוי העוסק באותן פעולות או בפעולות דומות, ולפי אותם התנאים או בתנאים דומים, ואשר יחסי המסחר שלו עם המיזם שהוא משמש לו מפעל-קבע הם כיחסים שבין קונה למוכר בלתי תלויים זה בזה.

(4) בקביעת ריווחי התעשייה או המסחר של מפעל קבע, יותר נכוין של כל ההוצאות שהיו מנוכות אילו מפעל-הקבע היה מיזם בלתי תלוי, במידה שניתן באופן סביר לזקפן לאותו מפעל-קבע, לרבות הוצאות ביצוע ומינהל כללי שניתן לנכותן ולזקפן כאמור, בין שההוצאות הוצאו בארץ בה נמצא מפעל-הקבע ובין שהוצאו במקום אחר.

(5) שום ריווחים לא ייחסו למפעל-קבע בנימוק שאותו מפעל-קבע קנה סחורה או טובין בשביל המיזם.

סעיף 4

מקום -

(א) שמיזם הארץ האחת משתתף, במישרין או בעקיפין, בהנהלתו או בהונו של מיזם הארץ האחרת, או בשליטה עליו או

(ב) שאותם בני אדם משתתפים, במישרין או בעקיפין, בהנהלתם או בהונם של מיזם הארץ האחת ושל מיזם הארץ האחרת, או בשליטה עליהם, ובמקרה זה או זה נקבעים או מוטלים בין שני המיזמים, ביחסיהם המסחריים או הכספיים, תנאים שונים מאלה שהיו נקבעים בין מיזמים בלתי תלויים, הרי כל ריווחים, שאלמלא אותם תנאים היו נובעים לאחד המיזמים אלא שמפאת אותם תנאים לא נבעו כך, יהא מותר לכלול אותם בריווחיו של אותו מיזם ולהטיל עליהם מס בהתאם לכך.

סעיף 5

על אף הוראות הסעיפים 3 ו-4, הכנסה מהפעלת אניות או כלי-טיס בתעבורה בין-לאומית תהיה חייבת במס רק בארץ בה נמצא מקום ההנהלה הממשית של המיזם.

סעיף 6

(1) דיבידנדים ששולמו על ידי חברה שהיא תושב הארץ האחת לתושב הארץ האחרת, אפשר להטיל עליהם מס באותה ארץ אחרת.

(2) דיבידנדים ששולמו על ידי חברה שהיא תושב ישראל, אפשר להטיל עליהם מס בישראל, ולפי דיני מדינת ישראל, אולם אם היו הדיבידנדים חייבים במס בממלכה המאוחדת, לא יעלה המס הישראלי שהוטל כך על 15 אחוזים מסכומם ברוטו של הדיבידנדים. בס"ק זה המונח "מס ישראלי" כולל כל מס ישראלי המוטל על דיבידנדים ששילמה חברה, אף אם דיבידנדים אלו מותרים בניכוי בחישוב ריווחי החברה לעניין מס הכנסה בישראל.

(3) דיבידנדים ששולמו על ידי חברה שהיא תושב הממלכה המאוחדת לתושב ישראל, אפשר להטיל עליהם מס בממלכה המאוחדת, ולפי דיני הממלכה המאוחדת, אך אם היו הדיבידנדים חייבים במס בישראל, לא יעלה מס הממלכה המאוחדת שהוטל כך על 15 אחוזים מן הסכום ברוטו של הדיבידנדים.

(4) המונח "דיבידנדים" בסעיף זה משמעו - הכנסה ממניות או מזכויות אחרות, אשר אינן תביעות-חוב, המשתתפות בריווחים, וכן הכנסה מזכויות אחרות בחברה, אשר דינה, לפי חוקי המס של הארץ שבה מקום המושב של החברה המחלקת, כדין הכנסה ממניות, והוא כולל גם כל פריט אחר (למעט ריבית או תמלוגים המשוחררים ממס לפי סעיף 7 או סעיף 8 של אמנה זו) אשר לפי דיני הארץ שבה, מקום מושבה של החברה המחלקת, רואים אותו או אפשר לראותו, כדיבידנד, או כחלוקת ריווחים של חברה.

(5) הוראות ס"ק (1), (2) ו-(3) לסעיף זה לא יחולו אם מקבל הדיבידנדים, בהיותו תושב אחת הארצות, יש לו מפעל-קבע בארץ האחרת שבה נמצא מקום מושבה של החברה המשלמת את הדיבידנדים, ובעסק המנוהל באמצעות מפעל-קבע זה קשורה בצורה מעשית זכות ההחזקה שמכוחה משתלמים הדיבידנדים. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 3.

(6) החזיק מקבל הדיבידנדים, בהיותו תושב אחת הארצות, ב-10 אחוזים, או ביותר מכך, מסוג המניות שבגינן משתלמים הדיבידנדים, אזי לא תוחל ההקלה במס, האמורה בס"ק (2) ו-(3) לסעיף זה, על הדיבידנדים, במידה שניתן היה לשלם את ורק מן הריווחים שהרוויחה החברה משלמת הדיבידנדים, או מהכנסה אחרת שקיבלה, תוך תקופה שהסתיימה שנים-עשר חודשים, או יותר מכך, לפני המועד המתאים. לעניין ס"ק זה המונח "מועד מתאים" משמעו - התאריך שבו נעשה מקבל הדיבידנדים בעליהם של עשרה אחוזים, או יותר מכך, מסוג המניות הנידון. ובלבד שס"ק זה לא יחול אם מקבל הדיבידנדים הראה שהמניות נרכשו מסיבות מסחריות שבתום לב, ולא בראש וראשונה לשם הבטחת ההנאה מסעיף זה.

(7) מקום שחברה שהיא תושב אחת הארצות מקבלת ריווחים או הכנסה ממקורות שבתחומי הארץ האחרת, לא יוטל בארץ האחרת שום מס על דיבידנדים ששילמה החברה לבני אדם שאינם תושבי הארץ האחרת, או כל מס על ריווחיה הבלתי מחולקים של החברה, ואחת היא אם אותם דיבידנדים או ריווחים בלתי מחולקים מהווים, או אינם מהווים, כולם או בחלקם, ריווחים או הכנסה שנתקבלו כאמור.

סעיף 7

(1) מקום שריבית שמקורה בתחומי הארץ האחת מתקבלת על-ידי תושב הארץ האחרת והוא חייב עליה במס באותה ארץ אחרת, הרי שיעור המס שיוטל עליה בארץ הנזכרת ראשונה לא יעלה על 15 אחוזים למאה.

(2) הוראות סעיף קטן (1) לסעיף זה לא יחולו, מקום שתושב הארץ האחת יש לו מפעל-קבע בארץ האחרת ואותה ריבית ניתן לייחסה לאותו מפעל-קבע; במקרה זה יהא דינה של אותה ריבית שניתן לייחסה לאותו מפעל-קבע כאילו היתה ריווחי תעשייה או מסחר שהוראות סעיף 3 חלות עליהם.

(3) בסעיף זה המונח "ריבית" משמעותו הכנסה מבטוחות ממשלתיות, משטרי-ערך או מאיגרות חוב, בין שהם מובטחים ובין שאינם מובטחים במשכנתא, או מכל צורת תבות אחרת, וכן כל הכנסה אחרת שלפי דיני המיסים של הארץ שממנה היא באה דינה כדין הכנסה מכספים שניתנו בהלוואה.

(4) אם כתוצאה מיחסים מיוחדים בין המשלם ובין המקבל או בין שניהם ובין אדם אחר, עולה סכום הריבית, המשולמת בשים לב אל החבות שעליה היא משולמת, על הסכום שהמשלם והמקבל היו מסכימים עליו אלמלא יחסים מיוחדים אלה, לא יחולו הוראות סעיף זה אלא על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה זה יישאר החלק העודף של הריבית טעון מס בהתאם לדיניו של כל אחד מבועלי האמנה, תוך התחשבות בשאר הוראותיה של אמנה זו.

(5) כל הוראה בדיני אחת הארצות המתייחסת אך ורק לריבית ששולמה לחברה שאינה תושב הארץ, בין שצורפה לה דרישה נוספת ובין לאו, או המתייחסת אך ורק לתשלומי ריבית בין חברות הקשורות בינן לבין עצמן, בין שצורפה להם דרישה נוספת ובין לאו, לא יהא בכוחה לדרוש כי ריבית כאמור, ששולמה לחברה שהיא תושב הארץ האחרת, לא תובא בחשבון כניכוי בחישוב הריווחים החבים מס של החברה משלמת הריבית, בחזקת דיבידנד או חלוקת-ריווחים. אולם המשפט הקודם לא יחול על ריבית ששולמה לחברה שהיא תושב אחת הארצות ושבה יותר מחמישים אחוזים ממניות ההצבעה נתונים לשליטתם, הישירה או העקיפה, של בן-אדם או בני-אדם תושבי הארץ האחרת.

סעיף 8

(1) כל תמלוג המתקבל ממקורות שבתחומי הארץ על ידי תושב הארץ האחרת החייב לגביו במס באותה ארץ אחרת יהא פטור ממס בארץ הנזכרת ראשונה; אולם, מקום שתמלוג כזה הוא בעד סרטי קולנוע או טלוויזיה, מותר להטיל עליו מס בארץ שממנה מתקבל התמלוג, אלא שהמס שהוטל כך לא יעלה על מס - בשיעור החל לגבי חברות - על 15 אחוזים למאה מהסכום ברוטו של התמלוג.

(2) בסעיף זה "תמלוג" משמעותו - כל תמלוג או סכום אחר המשולם כתמורה בעד השימוש, או בעד זכות-יתר להשתמש בכל זכות-יוצרים, פטנט, מדגם, תהליך או נוסחה סודיים, סימן מסחר או רכוש אחר כיוצא בהם, והוא כולל כל דמי-שימוש או תשלום דומה בעד סרטי קולנוע או טלוויזיה, אך אין הוא כולל תמלוג או כל סכום אחר המשולם בקשר להפעלת מיכרה או מחצבה או בקשר לכל הפקה אחרת של אוצרות טבע.

(3) הוראות סעיף קטן (1) לסעיף זה לא יחולו מקום שתושב הארץ האחת יש לו מפעל-קבע בארץ האחרת וניתן לייחס את התמלוג לאותו מפעל-קבע; במקרה זה יהא דינו של התמלוג כאילו היה ריווחי תעשייה או מסחר שחלות עליהם הוראות סעיף 3.

(4) אם, כתוצאה מיחסים מיוחדים בין המשלם ובין המקבל או ביניהם ובין אדם אחר, עולה סכום התמלוג, בשים לב אל השימוש, הזכות או הרכוש שעליו הוא משולם, על הסכום שהמשלם והמקבל היו מסכימים עליו אלמלא יחסים מיוחדים אלה, לא יחולו הוראות הסעיפים הקטנים הקודמים אלא על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה זה יישאר החלק העודף של התשלומים טעון מס בהתאם לדיניו של כל אחד מבעלי האמנה, תוך התחשבות בשאר הוראותיה של אמנה זו.

(5) כל סכום קרן המתקבל ממקורות שבתחומי הארץ האחת ממכירת זכויות פטנט על ידי תושב הארץ האחרת שאינו מנהל מסחר או עסק בארץ הנזכרת ראשונה באמצעות מפעל-קבע הנמצא בה יהיה פטור ממס בארץ הנזכרת ראשונה.

(6) כל הוראה בדיני אחת הארצות הדורשת, כי תמלוגים ששולמו על ידי חברה לא יובאו בחשבון כניכוי בחישוב ריווחיה החבים במס של החברה, בחזקת דיבידנד או חלוקת ריווחים, לא תחול בזיקה לתמלוגים ששולמו לתושב הארץ האחרת. אולם המשפט הקודם לא יחול על תמלוגים שמקבלת חברה שהיא תושב הארץ האחרת, אם:

(א) אותם בני אדם משתתפים, במישרין או בעקיפין, בהנהלתן של החברה משלמת התמלוגים והחברה מקבלת התמלוגים, או בשליטה עליהן;

(ב) יותר מ-50 אחוז ממניות ההצבעה בחברה מקבלת התמלוגים נתונים לשליטתם, הישירה או העקיפה של בן-אדם או בני-אדם תושבי הארץ שבה מקום מושבה של החברה משלמת התמלוגים.

סעיף 8א

(1) ריווחי הון מהעברת מקרקעין, כפי שהוגדרו בס"ק (2) לסעיף 9, או מהעברת מניות שאינן נסחרות בבורסה, בהיותן מניות בחברה שנכסיה מורכבים בעיקרם ממקרקעין, אפשר להטיל עליהם מס בארץ שבה נמצאים המקרקעין.

(2) ריווחי הון מהעברת מטלטלין המשמשים חלק מנכסי העסק של מפעל-קבע אשר יש למיזם של אחת הארצות בארץ האחרת, או מהעברת מטלטלין השייכים לבסיס קבוע העומד לרשותו של תושב אחת הארצות בארץ האחרת לצורך ביצוע שירותים מקצועיים, לרבות ריווחים מהעברת מפעל-קבע (לבדו או יחד עם כל המיזם), או מהעברת הבסיס הקבוע, אפשר להטיל עליהם מס בארץ האחרת.

(3) על אף הוראות ס"ק (2) לסעיף זה, ריווחי הון שקיבל תושב אחת הארצות מהעברת אניות וכלי טיס הפועלים בתעבורה בין-לאומית ומהעברת מטלטלין השייכים להפעלתם של אותם אניות וכלי טיס, יוטל עליהם מס רק באותה ארץ.

(4) ריווחי הון מהעברת כל נכס זולת הנכסים הנזכרים בסעיפים הקטנים (1), (2) ו-(3) לסעיף זה, והחבים מס בארץ שבה מקום מושבו של המעביר, יוטל עליהם מס רק באותה ארץ.

סעיף 9

(1) הכנסה מנכסי מקרקעין מותר להטיל עליה מס בארץ שבה מצויים נכסים אלה.

(2) המונח "נכסי מקרקעין" יוגדר בהתאם לדיני הארץ שבה מצויים הנכסים הנדונים. מכל מקום יכלול המונח נכסים הנלווים אל נכסי מקרקעין, משק החי וציוד של מיזמים חקלאיים וייעוריים, זכויות שחלות עליהן הוראות החוק הכללי הדין בנכסי קרקעות, זכות השימוש בפירות של נכסי מקרקעין וזכויות לתשלומים משתנים או קבועים כתמורה בעד הפעלת מרבצי מחצבים, מקורות ואוצרות טבע אחרים; אניות, סירות וכלי טיס לא יראו אותם כנכסי מקרקעין.

(3) הוראות סעיפים קטנים (1) ו-(2) לסעיף זה יחולו על הכנסה המתקבלת מהשימוש הישיר בנכסי מקרקעין או מהשכרתם או מהשימוש בהם בכל דרך אחרת, לרבות הכנסה ממיזמים חקלאיים וייעוריים. כמו כן יחולו על ריווחים מהעברת נכסי מקרקעין.

(4) הוראות סעיפים קטנים (1) עד (3) לסעיף זה יחולו גם על הכנסה מנכסי מקרקעין על כל מיזמים שהם, שאינם מיזמים חקלאיים או ייעוריים, ועל הכנסה מנכסי מקרקעין המשמשים לביצוע שירותים מקצועיים.

סעיף 10

(1) שכר, לרבות קיצבאות, ששולם ליחיד על ידי בעל האמנה האחד בעד שירותים שעשה לאותו בעל אמנה תוך ביצוע תפקידים ממשלתיים, יהיה פטור ממס בארצו של בעל האמנה האחר אם היחיד אינו יושב ישיבת קבע בארצו של בעל האמנה האחר (או מקום שהשכר איננו קיצבה), שהוא יושב ישיבת קבע בארצו של בעל האמנה האחר אך ורק לשם ביצוע אותם השירותים.

(2) הוראות סעיף זה לא יחולו על תשלומים בעד שירותים שנעשו בקשר לאיזה סחר או עסק המתנהלים על ידי בעל אמנה זה או זה לשם רווח.

(3) בהפעלת הוראות סעיף קטן (1) לסעיף זה, יהיו רואים שירותים שנעשו לממשלת ישראל כאחד מבעלי האמנה תוך ביצוע תפקידים ממשלתיים ככוללים שירותים שנעשו כך לממשלת מדינת-ישראל.

(4) הוראות סעיף קטן (1) לסעיף זה יחולו גם על שכר בעד שירותים שנעשו לישראל על ידי חבר-העובדים של ועדת בתי הקברות הצבאיים של הקומונוולט.

סעיף 11

(1) קיצבה (שאינה קיצבה מן הסוג הנדון בסעיף קטן (1) או (3) לסעיף 10) וכל ארנונה, המתקבלות ממקורות שבתחומי ישראל על ידי יחיד שהוא תושב הממלכה המאוחדת והוא חייב עליהן במס הממלכה המאוחדת יהיו פטורות מהמס הישראלי.

(2) כל קיצבה (שאינה קיצבה מסוג הנדון בסעיף קטן (1) לסעיף 10) וכל ארנונה, המתקבלות ממקורות שבתחומי הממלכה המאוחדת על ידי יחיד שהוא תושב ישראל והוא חייב עליהן במס הישראלי, יהיו פטורות ממס הממלכה המאוחדת.

(3) המונח "ארנונה" משמעותו סכום נקוב המשתלם באורח מחזורי בזמנים קבועים, במשך ימי החיים או במשך תקופת-זמן מפורשת או שניתן לוודאה, מכוח התחייבות לשלם את התשלומים בעד תמורה הולמת ומלאה בכסף או בשווה-כסף.

סעיף 12

הכנסה שהושגה על ידי תושב הארץ האחת משירותים מקצועיים או מפעילויות עצמאיות אחרות בעלות אופי דומה, יוטל עליה מס רק באותה ארץ זולת אם יש לו בארץ האחרת בסיס קבוע העומד לרשותו בקביעות לצורך ביצוע פעילויותיו. אם יש לו בסיס קבוע כזה אפשר להטיל בארץ האחרת מס על אותו חלק מהכנסתו שניתן לייחסו לאותו בסיס.

סעיף 13

(1) בכפוף להוראות סעיפים 10, 11 ו-15, משכורות, שכר עבודה ושכר דומה אחר המתקבל על ידי תושב הארץ האחת תמורת עבודה, יוטל עליהם מס רק באותה ארץ זולת אם העבודה מבוצעת בארץ האחרת. בוצעה העבודה בארץ האחרת, אפשר להטיל בה מס על השכר שנתקבל תמורתה.

(2) על אף הוראות סעיף קטן (1) לסעיף זה, שכר המתקבל על ידי תושב הארץ האחת תמורת עבודה המבוצעת בארץ האחרת, יוטל עליו מס רק בארץ הנזכרת ראשונה אם -

(א) המקבל שוהה בארץ האחרת לתקופה או לתקופות שאינן עולות ביחד על 183 ימים בשנת הכספית הנדונה, וכן

(ב) התשלום שולם על ידי מעביד, או בשם מעביד, שאיננו תושב הארץ האחרת, וכן

(ג) התשלום אינו מנוכה מריווחיו של מפעל-קבע או של בסיס קבוע שיש לו בארץ האחרת.

(3) ביחס לשכרו של חבר דירקטוריון של חברה, המתקבל מהחברה, יחולו ההוראות הקודמות של סעיף זה כאילו השכר שכרו של עובד תמורת עבודה וכאילו במקום שמדובר בו על מעבידים היה מדובר בו על החברה.

(4) על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, שכר בעד שירותים אישיים שבוצעו באניה או בכלי טיס בתעבורה בין-לאומית, אפשר להטיל עליו מס בארץ בה מצוי מקום ההנהלה הממשית של המיזם.

סעיף 14

על אף האמור באמנה זו, הכנסה המתקבלת על ידי מבדרים ציבוריים, כגון אמני תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, מוזיקאים ואתלטים, מפעילויותיהם האישיות בתור שכאלה, מותר להטיל עליהם מס בארץ בה בוצעו פעילויות אלו.

סעיף 15

פרופסור או מורה מהארץ האחת המקבל שכר בעד הוראה, במשך תקופת-ישיבה ארעית שלא למעלה משנתיים, באוניברסיטה, בקולג', בבית-ספר או במוסד חינוכי אחר בארץ האחרת, יהיה פטור ממס באותה ארץ אחרת לגבי אותו שכר.

סעיף 16

סטודנט או חניך בעסק מהארץ האחת השוהה בארץ האחרת אך ורק לצורך חינוכו או הכשרתו והוא מקבל תשלום לצרכי מחייתו, חינוכו או הכשרתו, לא יוטל עליו מס בארץ האחרת, ובלבד שתשלומים אלה ניתנים לו ממקורות שמחוץ לאותה ארץ אחרת.

סעיף 17

כל הכנסה שלא נדונה בהוראות הקודמות, המתקבלת על ידי תושב הארץ האחת והוא חייב שם במס על אותה הכנסה, יוטל עליה מס רק באותה ארץ.

סעיף 18

(1) בכפוף להוראות דיני הממלכה המאוחדת בדבר זקיפת מס המשתלם בארץ שמחוץ לממלכה המאוחדת, כזיכוי נגד מס הממלכה המאוחדת (שאינן פוגעות בעיקרון הכללי כאן), הרי:

(א) בכפוף לפסקה (ב) לס"ק זה, ייזקף מס ישראלי, המשתלם לפי דיני מדינת ישראל, ובהתאם לאמנה זו, אם במישרין ואם בדרך ניכוי, על ריווחים, הכנסה או השתכרויות חבות מס ממקורות שבתחומי ישראל, כזיכוי נגד כל מס בממלכה המאוחדת שחושב בהסתמך על אותם ריווחים, הכנסה או השתכרויות חבות מס, שלגביהם חושב המס הישראלי: בפסקה זו המונח "מס ישראלי" כולל כל מס ישראלי המוטל על דיבידנדים ששילמה חברה, אף אם דיבידנדים אלה מותרים בניכוי בחישוב ריווחי החברה לעניין מס הכנסה בישראל;

(ב) במקרה של דיבידנד ששילמה חברה שהיא תושב ישראל לחברה שהיא תושב הממלכה המאוחדת, והשולטת, במישרין או בעקיפין, על לפחות 10 אחוזים ממניות ההצבעה של החברה משלמת הדיבידנד, יביא הזיכוי בחשבון (נוסף על כל מס ישראלי בר-זיכוי לפי הוראות פסקה (א) לס"ק זה) את המס הישראלי המשתלם על ידי החברה הנזכרת לאחרונה לגבי הריווחים שמתוכם משתלם הדיבידנד האמור.

(2) לעניין סעיף קטן (1) לסעיף זה, הביטוי "המס הישראלי המשתלם" יהיו רואים אותו ככולל כל סכום שהיה משתלם כמס ישראלי בעד איזו שנה שהיא, אלמלא פטור או הפחתה מהמס שהוענקו בעד אותה שנה או בעד כל חלק הימנה על-פי -

(א) הוראה מההוראות הבאות, היינו:

(1) סעיף 11 לחוק לעידוד השקעות הון, תש"י-1950, כפי שתוקן; או

(2) סעיפים 23, 46, 47, 47א או 50 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט-1959, כפי שתוקן; במידה שהיו בתקפן בתאריך חתימת אמנה זו ולא תוקנו מאז, או שתוקנו מבחינות קלות-ערך בלבד שאין בהן כדי לפגוע באופיין הכללי של ההוראות;

(ב) כל הוראה אחרת שתיקבע לאחר-מכן והמעניקה פטור ואשר על פי הסכמת רשויות המיסים של בעלי האמנה היא בעלת אופי דומה בעיקרו, אם הוראה זו לא תוקנה אחר-כך או תוקנה מבחינות קלות-ערך בלבד שאין בהן כדי לפגוע באופיה הכללי;

בתנאי שמקום שהפטור הוא פטור שהוענק לפי סעיף 47 א' לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט-1959, לגבי הכנסה ממניות או איגרות-חוב שהוצאו על ידי חברה, המס שהיה משתלם אלמלא אותו פטור יובא בחשבון בתוקף סעיף קטן זה אם, ורק אם, המניות או אגרות החוב הונפקו לראשונה בתאריך כניסת אמנה זו לתקפה או אחרי תאריך זה, וגם אז רק -

(א) אם המניות או איגרות החוב הן השקעה מאושרת או

(ב) בכל מקרה אחר, עד לשיעור כזה מכלל סכומו של אותו מס למקביל לשיעור שבו ההכנסות מההנפקה ישמשו לצרכי מפעל מאושר השייך לחברה או לצרכי השקעה מאושרת על ידי החברה. בתנאי זה, "מפעל מאושר" הוא מפעל מאושר במשמעות סעיף 47 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט-1959, ו"השקעה מאושרת" היא השקעה מאושרת במשמעות סעיף 46 לאותו חוק.

(3) בכפוף להוראות דיני מדינת ישראל בדבר זקיפת מס המשתלם בארץ שמחוץ לישראל כזיכוי נגד המס הישראלי (שאינן פוגעות בעיקרון הכללי כאן) הרי:

(א) בכפוף לפסקה (ב) לס"ק זה, ייזקף מס הממלכה המאוחדת, המשתלם לפי דיני הממלכה המאוחדת, ובהתאם לאמנה זו, אם במישרין ואם בדרך ניכוי, על ריווחים, הכנסה או השתכרויות חבות מס ממקורות שבתחום הממלכה המאוחדת, כזיכוי נגד כל מס ישראלי שחושב בהסתמך על אותם ריווחים, הכנסה או השתכרויות חבות מס, שלגביהם חושב מס הממלכה המאוחדת.

(ב) במקרה של דיבידנדים ששילמה חברה שהיא תושב הממלכה המאוחדת לחברה שהיא תושב ישראל, והשולטת, במישרין או בעקיפין, על לפחות 10 אחוזים ממניות ההצבעה של החברה משלמת הדיבידנד, יביא הזיכוי בחשבון (נוסף על כל מס בממלכה המאוחדת שהוא בר-זיכוי לפי הוראות פסקה (א) לס"ק זה) את מס הממלכה המאוחדת המשתלם על ידי החברה הנזכרת לאחרונה לגבי הריווחים שמתוכם משתלם הדיבידנד האמור.

(4) לעניין סעיף זה, ריווחים או שכר בעד שירותים אישיים (לרבות מקצועיים) שבוצעו בארץ האחת יהיו רואים אותה כהכנסה ממקורות שבתחומי אותה ארץ, ושירותיו של יחיד ששירותיו מבוצעים כולם או בעיקרם באניות או בכלי-טיס המופעלים על ידי תושב הארץ האחת, יהיו רואים אותם כאילו בוצעו באותה ארץ.

סעיף 19

רשויות המיסים של בעלי האמנה יחליפו ביניהן ידיעות (היינו, ידיעות העומדות לרשותן לפי דיני המיסים שלהם במהלך הרגיל של מינהל) ככל שיהיה דרוש לביצוע הוראות אמנה זאת או למניעת תרמית או לביצוע הוראות חוק בעניין הימנעות ממיסים שהם נושא האמנה הזאת. כל ידיעות שהוחלפו כך יראו אותן כסודיות ולא יגלו אותן לשום אדם אלא לאותם העוסקים בשומתם ובגבייתם של המיסים שהם נושא האמנה הזאת. לא יוחלפו ידיעות כאמור לעיל העשויות לגלות סוד מסחרי, עסקי, תעשייתי או מקצועי או תהליך מסחרי.

סעיף 20

רשויות המיסים של בעלי האמנה רשאיות לבוא במגע ישיר זו עם זו כדי ליתן תוקף להוראות אמנה זו וכדי לפתור כל קושי או ספק בדבר תחולתה או פירושה של האמנה.

סעיף 21

(1) אזרחיו של בעל האמנה האחד לא יהיו כפופים בארצו של בעל האמנה האחר למיסים, או לכל דרישה הקשורה במיסים, השונים או מכבידים יותר מהמיסים ומהדרישות הקשורות במיסים שכפופים להם או עלולים להיות כפופים להם אזרחי בעל האמנה האחרת באותן הנסיבות.

(2) המונח "אזרחים" משמעותו -

(א) לגבי הממלכה המאוחדת, כל הנתונים הבריטיים ובני-אדם בעלי חסות בריטית -

I) היושבים בממלכה המאוחדת או בכל שטח-ארץ שאמנה זו הוחלה עליו לפי סעיף 22 או,

II) שמעמדם בתור כאלה בא להם מכוח ההקשר שלהם עם הממלכה המאוחדת או עם כל שטח-ארץ שאמנה זו הוחלה עליו לפי סעיף 22.

וכל גופים משפטיים, שותפויות ואיגודים, שמעמדם בתור שכאלה בא להם מכוח החוק שהוא בתוקף בממלכה המאוחדת או בכל שטח-ארץ אחר אשר ביחס אליו הוחלה אמנה זאת לפי סעיף 22.

(ב) לגבי ישראל, כל האזרחים הישראליים וכל גופים משפטיים, שותפויות ואגודות שמעמדם בתור שכאלה בא להם מכוח החוק הנהוג בישראל.

(3) המס על מפעל-קבע שיש למיזם הארץ האחת בארץ האחרת לא יוטל באותה ארץ אחרת בצורה פחות נוחה מהמס המוטל על מיזמים של אותה ארץ אחרת העוסקים באותן פעילויות.

(א3) שום דבר האמור בסעיף זה לא יתפרש כמחייב כל אחת מבעלות האמנה להעניק ליחידים שאינם תושבי ארצה ניכויים אישיים, הקלות והפחתות לצרכי מיסים, שהיא מעניקה ליחידים שהם תושבים כאמור, או כמעניק כל פטור ממס באחת הארצות לגבי דיבידנדים ששולמו לחברה שהיא תושב הארץ האחרת.

(4) מיזמי הארץ האחת שהבעלות או השליטה על הונם נתונה כולה או בחלקה, במישרין או בעקיפין, בידי תושב או תושבים של הארץ האחרת, לא יהיו כפופים במדינה הנזכרת לראשונה למיסים, או לדרישות הקשורות במיסים, השונים או מכבידים יותר מהמיסים ומהדרישות הקשורות במיסים שמיזמים דומים אחרים של הארץ הנזכרת ראשונה כפופים להם או עלולים להיות כפופים להם.

(5) בסעיף זה, המונח "מיסים" משמעותו מיסים מכל סוג ותיאור.

סעיף 22

(1) אמנה זו ניתנת להחילה, אם בשלמותה ואם בשינויים, על כל שטח-ארץ של ייחסי הבין-לאומיים אחראית הממלכה המאוחדת והמטיל מיסים בעלי אופי דומה בעיקרו למיסים שהם נושא אמנה זו, ותחולה כזאת תהיה לבת-פועל החל מאותו תאריך, ובכפוף לאותם שינויים ותנאים (לרבות תנאים בדבר סיום האמנה) שיפורטו ושיוסכם עליהם בין בעלי האמנה באיגרות שיוחלפו לשם כך.

(2) סיום תקפה של אמנה זו לפי סעיף 24 לגבי הממלכה המאוחדת או לגבי ישראל יסיים תחולתה על כל שטח ארץ שלגביו הוחלה האמנה לפי סעיף זה, זולת אם יוסכם במפורש אחרת בין שני בעלי האמנה.

סעיף 23

(1) אמנה זו תאושרר על ידי בעלי האמנה בהתאם לדרישות החוקתיות והמשפטיות שלהם.

(2) כתבי האישור יוחלפו בהקדם האפשרי.

(3) עם חילוף כתבי האישור תיכנס אמנה זו לתקפה והוראותיה יהיו לבנות-פועל -

(א) בממלכה המאוחדת:

I) לגבי מס הכנסה, בעד כל שנת שומה המתחילה ביום 6 באפריל 1961 או לאחר מכן;

II) לגבי מס יתר, בעד כל שנת שומה המתחילה ביום 6 באפריל 1960 או לאחר מכן;

III) לגבי מס ריווחים, בעד כל תקופת חשבונאות חייבת-מס המתחילה ביום 1 בינואר 1961 או לאחר מכן, ובעד השארית הבלתי-גמורה של כל תקופת חשבונאות חייבת-מס, השוטפת באותו תאריך;

(ב) בישראל:

לגבי מס הכנסה ומס חברות, בעד כל שנת מס המתחילה ביום 1 באפריל 1961 או לאחר מכן; אולם לגבי מס שחייבת בו הכנסה הנידונה בתנאים לסעיף קטן (1) של סעיף 6 ושל סעיף 8, יהיו הוראות אמנה זו לבנות-פועל החל מתאריך בו תיכנס האמנה לתקפה.

(4) ההסדר שנעשה בשנת 1947 בין ממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית ובין ממשלת מדינת ישראל למניעת כפל מיסים והתחמקות ממיסים בקשר למסי הכנסה ואשר על פי האיגרות שהוחלפו ביום 10.2.50 בין ממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית ובין ממשלת ישראל, ראוהו כחל על השטח שבו מטילה ממשלת ישראל מיסים, יסתיים ויחדל להיות בן-פועל לגבי המיסים שעליהם חלה אמנה זו בהתאם לסעיף קטן (3) לעיל.

סעיף 24

(1) אמנה זו תעמוד בתוקפה בלא הגבלת זמן, אך כל אחת מבעלות האמנה רשאית, ביום 30 ביוני של כל שנה אזרחית לאחר שנת 1971, או לפני כן, למסור, בצינורות הדיפלומטיים, הודעת סיום לבעלת האמנה האחרת, ובמקרה כזה תחדל האמנה להיות בת-פועל -

(א) בממלכה המאוחדת:

(1) לגבי מס הכנסה (לרבות מס יתר) ומס ריווחי הון, בעד כל שנת שומה המתחילה ביום 6 באפריל של השנה האזרחית הבאה לאחר השנה שבה נמסרה ההודעה;

(2) לגבי מס חברות, בעד כל שנת כספים המתחילה ביום 1 באפריל, או אחרי יום 1 באפריל, של השנה האזרחית הבאה לאחר השנה שבה נמסרה ההודעה;

(ב) בישראל:

לגבי המס הישראלי, בעד כל שנת מס המתחילה ביום 1 באפריל, או אחרי יום 1 באפריל, של השנה האזרחית הבאה לאחר השנה שבה נמסרה ההודעה.

(2) הבאת אמנה זו לידי גמר לא תביא לידי החייאת כל הסכם או הסדר שבוטל ע"י אמנה זו.

ולראיה חתמו על אמנה זו החתומים מטה, שהוסמכו לכך כדין איש על ידי ממשלתו.

נעשתה בשני עותקים בלונדון, ביום כ"ז באלול תשכ"ב, שהוא העשרים וששה בספטמבר 1962, בשפה העברית ובשפה האנגלית ודין מקור שווה לשני הנוסחים.

בשם ממשלת הממלכה המאוחדת של
בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית

בשם ממשלת ישראל

פורסם בכ"א 482, כרך 13, עמ' 551; בתוקף לגבי ישראל מיום 13.2.63. פרוטוקול מתקן נחתם ביום 20.4.70, פורסם בכ"א 755, כרך 22, עמ' 125; התיקון בתוקף לגבי ישראל מיום 24.3.71.